

Sủng Tì Của Thiếu Gia

Chương 10 : Chương 10

Khế ước Nhạc Nhạn đến thời hạn, nàng liền rời khỏi Mạc phủ.

Không ai biết chuyện là như thế nào. Chỉ biết khi Mạc Tĩnh Viễn ra cửa, nàng liền đi tìm Mạc phu nhân, sau đó Mạc phu nhân liền muốn đại tổng quản đem khế ước của nàng trả lại, còn cho hai người đi theo hộ tống nàng về quê..

Tất cả mọi người đều suy đoán, sau ba ngày nữa, khi Mạc Tĩnh Viễn về biết được chuyện này sẽ có hay không mà đừng đừng đi tìm Mạc phu nhân chất vấn, số đông đều cược phía Nhạc Nhạn.

Nhưng thiếu gia trở về rồi, thanh âm run run của đại tổng quản khi báo cáo cũng nghe thấy, chỉ là lông mày nhăn lại, một chữ cũng không nói, cũng không tìm phu nhân, không phái nhân mã, chỉ như vậy lặng lẽ trở về Tĩnh Vũ hiên, rồi qua vài ngày lại theo lẽ thường mà đi đàm phán chuyện buôn bán, buổi tối trở về phủ liền nghỉ ngơi, cứ như Nhạc Nhạn chưa hề tồn tại....

Toàn bộ mọi người đều trợn tròn mắt, không hiểu chuyện này là thế nào? Ai cũng biết Nhạc Nhạn là người thiếu gia yêu thương nhất, chẳng lẽ một lời cũng không hỏi thăm sao?

Nhiều người còn chưa hiểu rõ mọi chuyện, thế nhưng lại nhận được một tin động trời hơn: Thiếu gia muốn kết hôn.

Đừng nói là người làm trong nhà, ngay cả lão gia phu nhân cũng bị hấn làm cho sợ đến mức không nói được một lúc.

Theo đại tổng quản nói, thiếu phu nhân cũng không rõ là tiểu thư nhà nào, chỉ là muốn lão gia, phu nhân cùng lão thái gia có thể yên lòng, sau đó đại tổng quản đi mua những gì cần thiết cho hôn sự.....

Mà những vật phẩm trân quý khiến cho người ta phải trợn mắt lè lưỡi như vậy cho thấy, thiếu gia dụng tâm coi trọng thiếu phu nhân đến người khác cũng cảm nhận được, mọi người liền không khỏi suy đoán

xem tiểu thư nhà nào mà lợi hại như vậy, cư nhiên có thể thu phục được đệ nhất Mạc đại thiếu gia.

Thiếu gia đương nhiên sẽ không tốt bụng cho họ biết đáp án, bàn giao toàn bộ lại cho đại tổng quản hảo hảo làm, liền đi đến Kinh thành..

Kinh thành, theo tính cách thiếu gia, sẽ không phải là đặc biệt đi thăm Hoài Hương tiểu thư, mà gần đây không có chuyện buôn bán lớn nào khiến hẳn phải đích thân đi, cho nên tất cả mọi người đều nói, không chừng thiếu phu nhân là Kinh thành tiểu thư, có thể là tiểu thư con quan quyền cao chức trọng!

Cũng là... Theo tôn quý của thiếu gia, chỉ có kinh thành quan gia tiểu thư mới xứng.

Chỉ là một tin tức truyền đi mà người dân Cẩm Tú thành không khỏi cảm thấy bi thương cho Nhạc Nhạ, nhìn lại ba vị tiểu thư kia, có thể gả đi thật tốt, thật hạnh phúc a! Mọi người khó tránh sẽ suy nghĩ Nhạc Nhạ cũng như vậy, hơn nữa Mạc đại thiếu gia cũng sủng nàng như thế, như thế nhiều năm tốn tâm phí. Mà nhân dân cũng trông đợi màn “bỏ giang sơn vì mỹ nhân”, đón xem Mạc thiếu gia sẽ cãi lại trưởng bối vì Nhạc Nhạ, cuối cùng Mạc lão gia, Mạc phu nhân không thể không bị thuyết phục, đành gật đầu đáp ứng cho Nhạc Nhạ vào nhà, đại gia đình cùng vui vẻ....

Chuyện xưa chẳng lẽ không phải như vậy à? Mà Mạc thiếu gia này cũng thật tuyệt tình, chớp mắt liền quyết định chuyện kết hôn, nói không chừng, Nhạc Nhạ là bị đuổi khỏi phủ đấy chứ!!

Trong lúc nhất thời, cả Cẩm Tú thành xuất hiện không biết bao nhiêu lời đồn đại, mà nhiều như vậy, khó tránh khỏi sẽ không lọt vào tai Nhạc Nhạ...

Nàng nỗ lực không thềm nghĩ nữa, cho rằng cuộc sống an bình như này, trở về nhà của mình mới là tốt nhất, nhưng tựa hồ chỉ có mình nàng thấy thế...

“Nhạc Nhạ, trước còn dừng lại đã, uống tí trà nghỉ ngơi đi!” Người đẩy cửa ra, đem trà tiến vào chính là mẫu thân của Nhạc Nhạ.

“Mẹ!” Nhạc Nhạc nghe lời, buông món đồ xuống, đứng dậy, quan tâm đón lấy, “Con không mệt, mẹ đừng phí công lo lắng!”

Viên thị nhìn nữ nhi của mình, đáy lòng áy náy vô cùng, cho dù năm ấy là bất đắc dĩ mới đem Nhạc Nhạc bán vào Mạc phủ làm tiểu nha hoàn, lúc đó nàng mới mười tuổi, đã phải vì gia đình hi sinh, một lần rời nhà là tám năm, cũng thật khổ cực cho nàng...

May mà nữ nhi cũng không để chuyện này trong lòng, tám năm nhưng vẫn quan tâm không ít đến gia đình, cho dù Mạc thiếu gia quản nàng rất chặt, nhất quyết không cho đi qua đêm, nhưng thư từ vẫn không bị gián đoạn, chính vì vậy mà tình cảm của hai người cũng không quá lạnh nhạt...

“Không phí không phí!” Nhìn nữ nhi khéo léo như vậy, bà nghĩ phải thật tốt yêu thương nàng, bù đắp lại thân tình tám năm, nếu có thể, bà chỉ hy vọng nữ nhi đời này chính là bình an vô sự, không phải lo nghĩ nhiều, nhưng kì lạ..... “Nhạc Nhạc, con có chuyện gì thì nói ra đi, đừng giấu trong lòng như vậy!”

Nghĩ đến lúc đó Mạc thiếu gia đối xử tốt với nữ nhi, bà đương nhiên là nhìn thấy hoàn toàn. Đừng nói là cực kì sủng Nhạc Nhạc, mà đối xử với chúng nữ Mạc gia cũng rất quan tâm, nhưng dù sao cũng không môn đăng hộ đối, bây giờ tin tức Mạc thiếu gia sắp thành thân lan đi khắp nơi, con gái trong lòng chắc cũng rất khó chịu.

“Mẹ, không có gì!” Nhạc Nhạc mạnh mẽ cười, che giấu cảm xúc khó chịu trong lòng,

“Mẹ nói là chuyện thiếu gia thành thân sao? Cũng phải, lớn tuổi rồi, cũng là chuyện đương nhiên...”

“Nhưng mà.....”

“Lão thái gia, lão phu nhân chắc hẳn rất cao hứng....” Nhạc Nhạc lên tiếng cắt đứt lời mẩu thân chưa nói xong, sâu kín lên tiếng, “Con.. cũng thay huynh ấy cao hứng...”

Cuối cùng lời nói kia không biết là để cho mẫu thân an tâm, hay chính nàng muốn tự an ủi bản thân nhiều hơn đây.....

“Nhạc Nhạn, có một số chuyện, mẹ không thể không nói...” Nhìn nữ nhi hai má tái nhợt, nói nàng cao hứng, thực là tự lừa mình dối người, “Mẹ mặc dù không biết giữa con và Mạc thiếu gia đã xảy ra chuyện gì, nhưng có thể thấy được hẳn rất coi trọng con, bất cứ chuyện gì hẳn cũng quan tâm, còn cho chúng ta một gian phòng để ở..”

“Mẹ!” Nhạc Nhạn lần nữa ôn nhu đả đoạn lời mẫu thân, “Con đã rời khỏi Mạc phủ, nên chuyện của họ cùng con không quan hệ!”

Viên thị cứng người, chỉ có thể thâm thán, “Chính con cũng thấy đây là chuyện tốt, nay Mạc thiếu gia cũng chuẩn bị thành thân, hôn sự của con làm sao đây?”

Nàng cùng Mạc thiếu gia mấy năm gần đây như hình với bóng không rời. Mạc thiếu gia đối với nàng sủng ái ai ai cũng biết, bây giờ nàng rời khỏi Mạc phủ, chính là danh tiết cũng sớm bị hủy, đừng nói Cẩm Tú thành, có khi ba thành lân cận cũng không có ai đến dạm hỏi a...

“Mẹ, mẹ đừng quan tâm!” Nhạc Nhạn nhẹ nhàng an ủi mẫu thân, “Con thật vất vả mới về nhà, còn muốn ở cùng với mẹ và đệ đệ một thời gian nữa, chuyện hôn nhân cần chi gấp đây?”

Kỳ thật kể từ khi quyết định rời khỏi Mạc phủ, nàng cũng biết chắc sau này mình sẽ không thể kết hôn, nếu được về nhà, sẽ đem thời gian còn lại phụng dưỡng mẫu thân, nếu đệ đệ cưới dâu, chắc chắn sẽ không chứa chấp vị đại tỷ này nữa, lúc đó nàng sẽ đi tìm cuộc sống mới.....

* * *

“Mạc thiếu gia thật độc ác, một điểm cũng không nghĩ cho con.” Viên thị vừa nghĩ đến nữ nhi uất ức, cho dù có hảo cảm với Mạc Tĩnh Viễn cũng không khỏi trách móc.

“Không có! Mạc thiếu gia đối với con rất tốt!” Chỉ là, nàng không đủ tốt thôi...

Viên thị còn có thể nói gì, chỉ còn nước vỗ vai an ủi nữ nhi, cùng nàng nói vài chuyện lý thú, tán gẫu về đứa con trai đã lên kinh ứng thí, đem người Mạc gia vớt ra khỏi đầu.

* * *

“Chúc mừng!”

Nằm ở biệt viện của Mạc gia ở kinh thành, Mạc Tĩnh Viễn nhắc lên ly rượu, hướng đến tân khoa trạng nguyên chúc rượu.

“Cảm ơn Mạc đại ca!” Người có điểm nhỏ bé kia cũng nâng lên ly rượu, cảm kích nhìn ân nhân quan trọng nhất trong đời mình, “Đời này có chút thành tựu, cũng nhờ Mạc đại ca giúp đỡ.”

Hắn là thành tâm thành ý, nếu không phải Mạc đại gia cấp cho hắn sách vở, còn tự chỉ dạy hắn, nếu không chỉ dựa vào một mình hắn, sao có thể trong thời gian ngắn như vậy công thành danh toại đây?

“Không cần khách khí!” Mạc Tĩnh Viễn môi khẽ nhếch, tâm tình vui vẻ, “Người cũng không để ta thất vọng, đạt được rồi, sau này nhất định phải cố gắng đấy!”

Lấy được lời khen, hai má liền ửng hồng, sùng bái nhìn hắn.

“Nhưng Mạc đại ca, tên Nhan gia ... cũng là do huynh an bài sao?” Ở điện thử, vị Thừa tướng rất được hoàng thượng trọng dụng đối với hắn biểu hiện khá thân thiết, cũng ở trước mặt hoàng thượng thay hắn nói bao nhiêu lời tốt, hành vi rõ ràng thế này, không khỏi khiến hắn hoài nghi.

“Chuyện này không cần người quản.” Mạc Tĩnh Viễn không trả lời hắn, “Nhan Khánh Ngọc không phải ngu ngốc, nếu người thật không có tài văn chương, hắn sẽ không tiến cử người với hoàng thượng.”

Hắn làm, chính là nhân cơ hội một chút, cộng một chút “khuyên bảo” thôi mà! “Người sẵn có lòng học hỏi, đi theo Nhan Khánh Ngọc âu cũng là chuyện tốt!”

“Vâng!” Có thể đi cùng với người nổi tiếng thiên hạ kia, Trình Thế Bằng đương nhiên rất vui vẻ.

“Người rất tốt, có thể đạt được ước định của ta!” Nhìn học sinh hẳn dạy dỗ bảy năm kia, Mạc Tĩnh Viễn không khỏi có chút cao ngạo, mà hẳn cùng tỷ tỷ mặt mũi cũng giống nhau hơn một nửa, lại để hẳn liên tưởng đến nữ nhân đã bỏ hẳn rời đi kia, nụ cười liền giảm đi một chút.

“Người sao vậy, Mạc đại ca?”

“Không có gì!” Mạc Tĩnh Viễn nghĩ đến chuyện nên làm, tâm tình cũng khá lên, “Bây giờ, người công danh cũng đã thành, hoàng thượng cũng đặc biệt phong người thành quan Tứ phẩm, có thể thay đổi xưng hô rồi!”

Trình Thế Bằng sững sờ một chút, sau đó liền nở nụ cười.

“Tỷ phu!”

“Rất tốt!” Tiểu tử này quả thật rất thông minh, không uổng công hẳn dạy dỗ nhiều năm, Mạc Tĩnh Viễn rất hài lòng, “Sáng hai ngày sau, cùng với toàn bộ quan viên sẽ về Cẩm Tú thành! Đi gặp mẫu thân và tỷ tỷ người mà báo hỷ.”

Hắn thực rất chờ mong, tò mò, Nhạc Nhạn sẽ có phản ứng nào đây?

Tiểu Nhạn nhi ngọc của hẳn!

Mấy ngày này, Trình gia người thăm viếng không dứt.

Kể từ tin Trình Thế Bằng đỗ Tam nguyên trở về trong Cẩm Tú thành, bất kể là quan địa phương, láng giềng xa gần, người chúc mừng chính là không dứt.

Viên thị cùng Nhạc Nhạn trong lòng cũng thật rất cao hứng, người báo hỷ nói, biểu hiện của Trình Thế Bằng rất tốt, hoàng thượng rất thưởng thức, Nhan gia cũng nói giúp hẳn, cuối cùng không chỉ đỗ đầu, mà hẳn còn được hoàng thượng phong quan hàm Tứ phẩm, trong lúc nhất thời trở thành người được sủng ái nhất triều đình, con đường làm quan vô

hạn...

Nhạc Nhạn vội trong vội ngoài, một phút cũng không rảnh, nhưng vẫn tốt bụng, miệng cũng cười không dứt, cũng chỉ có lúc này nàng mới có thể tạm quên đi Mạc Tĩnh Viễn..

“Tân khoa trạng nguyên trở về rồi!”

Một người lớn tiếng nói vọng vào, Nhạc Nhạn vội vàng buông đồ vật trong tay ra, đỡ mẹ đến bên cửa lớn, quả nhiên thấy bóng của đệ đệ ngày càng gần.

“Mẫu thân, tử tử..” Còn chưa tới cửa, Trình Thế Bằng đã xuống ngựa, quỳ gối trước mặt mẫu thân..

“Đứa bé ngoan! Mau đứng lên!” Viên thị tuy vẫn cười, nhưng vẫn không nhịn được mà chảy nước mắt! “Mau đứng lên, mau đứng lên!”

“Vâng!” Trình Thế Bằng cùng Nhạc Nhạn mỗi người đỡ một bên mẫu thân vào trong nhà..

Tế bái phụ thân xong, ba người còn chưa kịp hảo hảo nói chuyện, thì trước cửa lớn đã có một trận dao động!

“Có lẽ người kia đến đây chúc mừng..” Nhạc Nhạn tinh ý nhìn Trình Thế Bằng biểu hiện cao thâm khó đoán..

“Đại tử, phiên tử ra đó xem là ai giùm đệ..”

“Tốt, đệ ở đây bồi mẫu thân!” Nhạc Nhạn mỉm cười, đi đến cửa lớn, liền bị cảnh tượng đó dọa cho hoảng sợ.

Trước cửa là một đội nhân mã, đem theo rất nhiều đại lễ hồng phẩm, hơn nữa....

* * *

Trời ạ! Nhạc Nhạn lấy lại ý thức, lấy tay che miệng, khó tin người mà mình cực kì quen thuộc đang ở trước mặt..

Sao lại như vậy??? Là chuyện gì đây???

“Thế nào? Không bao lâu mà đã quên ta rồi?”

“Thiếu gia.....” Nàng chỉ vào chính mình, thật sự chính nàng cũng không tin được.. “Người thế nào đến?”

Còn nữa, phía sau hấn bày binh là chuyện gì? Không cần nói, bên cạnh hấn chính là bà mối nổi tiếng nhất kinh thành.

“Ta đến đề bàn luận về việc thành thân a!” Mạc Tĩnh Viễn trả lời đúng sự thật, nở nụ cười tự tin mà quý phái, làm mê đảo biết bao cô nương gia...

“Cái gì?” Nhạc Nhạc luôn luôn bình tĩnh, lần này chỉ kém không trùng đến lời mắt ra..

Bàn chuyện? Thành thân?

Một bên quần chúng bắt đầu thì thầm này nọ, cùng một ý chí muốn xem chuyện gì xảy ra, tất cả mọi người đều cảm nhận được, sẽ có một chuyện lớn xảy ra..

“Đại tỷ!” Không biết từ lúc nào, Trình Thế Bằng đã đi tới phía sau nàng, nhẹ đặt tay lên vai, “Mạc thiếu gia đến kinh tìm đệ, hướng đệ đưa ra hôn ước, đệ đã đồng ý, cũng đã nói với mẫu thân, mẫu thân cũng rất tán thành chuyện hôn sự này!”

Phụ thân mất sớm, đại tỷ vì chăm lo gia đình mà chịu bán vào Mạc gia tám năm, hấn rất cảm kích, may mà vì vậy gặp được Mạc Tĩnh Viễn, hấn dùng tâm an bài tất cả kế hoạch này, đối với đại tỷ tâm chân thành không cần hoài nghi, mà đại tỷ cũng coi là khổ tận cam lai, hấn cũng rất cao hứng.

Chỉ là, đại tỷ sao tự nhiên ngây người chứ?

“Đại tỷ?” Trình Thế Bằng gọi nàng, lại phát hiện hai má nàng tái đi, khẽ lay nhẹ.

“Đại tỷ....” Hấn còn chưa nói xong, tay chân Mạc Tĩnh Viễn đã gọn gàng ôm lấy nàng, hướng một căn phòng nhỏ đi đến.

Này..... hấn không phải là quá mức tự nhiên đi? Hơn nữa đại tỷ vẫn còn là cô nương gia a! Cho dù sau này hai người cũng trở thành phu thê, nhưng mà trước mặt công chúng ôm ôm như vậy, cũng là làm mất danh dự cô nương gia người ta quá đi!

Cho dù hấn sùng bái vị tỷ phu tương lai này, nhưng cũng không cho phép.

Hấn đang muốn tiến lên ngăn lại, lại phát hiện mình bị mẫu thân kéo lại, bà lắc đầu, mỉm cười..

Hai miệng nhỏ khẽ bàn bạc với nhau về vấn đề này, dù sao Mạc Tĩnh Viễn cũng là một người hành động tùy tiện, mọi người cũng sẽ không cùng hấn tính toán.

* * *

“Hoàn hôn chưa?” Mạc Tĩnh Viễn ôm Nhạc Nhạn lên ghế dựa dài, còn rót một ly trà, chỉ sợ nữ nhân này sẽ lại ngất đi, tiếp tục đả kích tôn nghiêm phái nam của hấn...

Thế nào, phải gả cho hấn khó tiếp nhận vậy sao? Nhìn dáng vẻ nàng, giống như là bị đòi nợ vậy, khó coi như bị quỷ đuổi theo...

“Không phải thật....” Nhạc Nhạn nghi lắc đầu, thậm chí nhấc tay lên, gõ vào trán mình..

“Nàng làm gì?” Mạc Tĩnh Viễn la lên, kéo tay nàng xuống, ngăn cản hành vi tự khổ bản thân của nàng, “Thế nào? Việc ta muốn lấy nàng, khó tiếp nhận vậy sao?”

“Em..... Nàng.....” Nhạc Nhạn nhất thời không thể nói, ngàn vạn lời muốn nói ra nhưng lại không nói được.. “Nhưng mà.....”

“Còn nhưng mà cái gì?” Mạc Tĩnh Viễn không tốt nhìn nàng, cảm thấy

mình như là kiếp trước nợ nàng, nên kiếp này mới bị nàng ăn gắt gao như vậy, “Ta còn chưa hỏi nàng, tại sao lại thừa lúc ta không có phủ mà lên rời đi. Sủng nàng nhiều năm như vậy, muốn đi nàng cũng không chào ta một tiếng nữa à?”

“Thiếu gia.... Không phải vậy!” Nhạc Nhạn lắc đầu, “Chỉ là... em không muốn chàng khó xử..”

Cũng là sợ mình cùng hắn đối mặt, sẽ nữ không rời xa....

“Ta khó xử? Ta khó xử cái gì?” Hắn từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ khó xử nha, “Chính nàng ngốc còn chưa tính? Sao không đến hỏi ta? Như vậy lên rời khỏi. Trong phòng ta thiếu đi một nha đầu, nàng muốn ta tìm ở đâu đây?”

“Người trong phủ rất nhiều, thiếu gia muốn dạng tỳ nữ nào, cũng nhất định tìm được.” Nàng cúi thấp xuống, tâm đau như bị nhéo, không cho biết thật lòng chính mình, nếu không chính là phí công rồi!

“Ta liền muốn nàng!” Hắn thực sẽ không để ai ức hiếp nàng, rõ ràng nói như vậy, nàng là không hiểu ở đâu? Càng không cần nói, hắn cũng dẫn đại đội nhân mã đến rồi, nàng không lẽ còn không đếm xỉa? “Nàng đã nghe chưa? Trong phòng ta không tính toán thay người, thậm chí đến bây giờ, ta chỉ cần mỗi một mình nàng, nàng hiểu rồi chứ?”

“Nhưng mà.....” Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, giống như nghe cái gì đó .. huyền hoặc..

“Nhưng mà cái gì? Mẹ nàng cùng đệ đệ cũng đã đồng ý rồi, bảy ngày sau chính là hôn lễ, nàng còn muốn tránh sao?” Thấy nàng không lên tiếng, hắn liền trực tiếp nói, “Nàng không cần nói gì nữa, chung sống như vậy vài năm, nàng còn không hiểu sao? Ta nói chỉ cần một người, chính là chỉ cưới một mình nàng, tam thê tứ thiếp tuyệt sẽ không xảy ra, cũng sẽ không khiến nàng uất ức...”

“Nhưng ...” Cho dù ánh mắt hắn giống như là bốc hỏa, như là muốn ăn thịt người, nàng vẫn không nhịn được hoài nghi, “Hôm đó rõ ràng em nghe chàng đồng ý với lão gia phu nhân, sẽ..... sẽ không chấp nhận em...”

* * *

“Tại sao không chấp nhận?” Hấn chê cười một tiếng, rồi lấy tay nhẹ kí lên trán nàng, “Xem ra, nàng vẫn chưa quen với thân phận mới của mình, mới hỏi ngược vậy!”

“Thân phận mới?” Nàng có thân phận mới sao? Tối đa cũng chỉ là nô bộc của Mạc phủ mà thôi!

“Nàng là tỷ tỷ của tân khoa trạng nguyên, Thế Bằng lại là quan Tứ phẩm, nàng giờ chính là quan gia tiểu thư đó!” Về trở ngại thân phận, hấn chưa bao giờ để ý đến, nhưng hấn biết điều này vĩnh viễn sẽ trong lòng nàng, mà cha mẹ chắc chắn sẽ ngăn cản, cho nên hấn đã sớm nghĩ ra đối sách rồi!!

Cho tới nay, hấn đã có kế hoạch dạy dỗ, vun trồng Thế Bằng, mỗi tháng nhất định sẽ đích thân kiểm tra việc học của hấn, chính là vì ngày này mà thôi!.....

Mà bản thân Thế Bằng, tư chất cũng có thừa, hoàn toàn đạt đến mục tiêu của hấn.

“Em?” Quan gia tiểu thư?? Nàng thành Quan gia tiểu thư? Vậy trước thời điểm hấn nói cùng lão gia phu nhân, đã tính qua thời điểm này..

“Cho nên chàng mới dám đáp ứng lão gia phu nhân?” Nàng kinh ngạc không dứt, “Nhưng làm sao chàng dám chắc chắn, lẽ biểu hiện của Thế Bằng ở điện thử không tốt...”

“Sẽ không! Hấn là do một tay ta dạy ra, ta hiểu rõ hấn có thể!” Càng không cần nói, hấn đã lén lút tìm Nhan Khánh Ngọc nhờ vả rồi..

“Này... này quá khó tin..” Nhạc Nhạn hoàn toàn không có cách nào để tiếp nhận, sao lại như vậy? Vấn đề đã đè nặng trong lòng nàng bao lâu nay, thân phận hai người rất khác biệt, sao có thể dễ dàng bị phá vỡ như vậy? Nàng là toàn trận thương tâm, không phải là không lo sợ...

Vừa nghĩ tới vấn đề này, liền lấy tay che mặt, không dám đối diện với

hắn.

“Bây giờ tin chưa?” Hắn sắc mặt không tốt nhìn nàng, nhưng lại không thể xử phạt nàng, đành hung hăng nhìn chằm chằm khuôn mặt nàng.

“Chàng... bắt đầu kế hoạch này khi nào?” Nàng biết hắn rất thông minh, có rất nhiều biện pháp, nhưng là tất cả, hắn bắt đầu từ khi nào? Và tại sao phải vì nàng phí tâm nhiều như vậy...

“Nàng nói đi?” Hắn dùng lực ôm nàng vào lòng, cảm giác mất đi bỗng có lại thật rất tốt, hắn ngửi thấy mùi vị quen thuộc trên người nàng, liền nhẹ cọ lấy cổ họng thon gọn của nàng..

“Bây giờ đã hiểu chưa? Còn muốn cự tuyệt ta không?” Hắn giọng điệu hung ác, nhưng trong tròng mắt đen vẫn có một tia không xác định được....

Nhạc Nhận sớm chiều chung sống với hắn mau chóng nhận ra. Hắn cho là nàng sẽ cự tuyệt sao? Sau những chuyện hắn đã làm cho nàng?

Nàng rủ mặt thấp xuống, không muốn để cho hắn thấy nước mắt đã đọng lại trên khóe mắt, đó là nước mắt của cảm động, cũng là của sự vui sướng...

“Thiếu gia, sinh nhật trước, chàng có đồng ý cho em một yêu cầu, nhưng cho đến giờ em vẫn chưa nói, giờ ... có được hay không?” Nàng thanh ôn nhu, dẫn đến nụ cười, thư thả mà buông lỏng.

Mạc Tĩnh Viễn mắt sáng lên, nhưng lại cố tỏ ra trấn định.

“Đương nhiên được, nàng nói đi!” Trong lúc nhất thời, tâm hắn bị khống chế thành cuồng loạn, nàng sẽ không nói ra cái gì có thể giết người chứ?

“Em nghĩ, sinh nhật những năm sau, chàng luôn cùng em đi qua!” Nàng ngẩng đầu, nở với hắn nụ cười thật đẹp.. “Có được không, thiếu gia?”

Mạc Tĩnh Viễn đang nghĩ đến nên trừng phạt nàng thế nào vì dám lén lút bỏ đi, nhưng khóe miệng kéo lên không theo ý muốn, để hắn cười

đến ngây ngô mà ngu xuẩn..

“Tiểu Nhạn nhi của ta, đương nhiên có thể!!”

Hắn cuối cùng hào phóng cười to, ôm lấy trân bảo của mình, hứa với nàng hai người sẽ không bao giờ rời xa...

* * *

Mạc đại thiếu gia thành thân!

Chuyện lớn như vậy khiến Cẩm Tú thành cũng trở nên xôn xao hơn, hơn nữa không ai nghĩ đến, những tướng người thiếu gia thành thân sẽ là một tiểu thư nào đó ở Kinh thành, không ngờ lại chính là một trong bốn đại tiểu thư Mạc gia: Nhạc Nhạc.

Vốn là khi Nhạc Nhạc rời khỏi Mạc phủ, tất cả mọi người thất vọng vô cùng, nghĩ đến vị tiểu thư cuối cùng này chỉ sợ là không có được hạnh phúc như ba người kia, không nghĩ đến chuyện phát triển nhanh, thẳng đến lúc này....

Mạc Tĩnh Viễn vốn định thành thân, cũng xác định thê tử là quan gia, môn đăng hộ đối, nhưng là vị quan gia thiên kim này chính là người đã bán thân đến Mạc gia làm tỳ nữ, Nhạc Nhạc...

Biến đổi này thật quá lớn!!!

Đừng nói người dân Cẩm Tú thành chất lưỡi hít hà, mà đến Mạc gia từ trên xuống dưới đều cảm thấy, chuyện này họ không thể nào nghĩ đến..

Nhưng bất kể như thế nào, đây vẫn là sự thật, hơn nữa Nhạc Nhạc không chỉ là quan gia tiểu thư, mà đệ đệ duy nhất của nàng cũng được suy đoán sẽ sớm trở thành người kế thừa Nhan Khánh Ngọc, trở thành một vị tân tướng..

Là tỳ tỳ, thân phận so với quan gia tiểu thư chính là không kém!

Lần này môn đăng hộ đối rồi!!

Trưởng bối Mạc gia cũng không bắt bẻ nữa, mặt luôn tươi cười mà chủ trì hôn lễ...

Bốn vị tiểu thư nổi tiếng của Cẩm Tú thành cuối cùng cũng tìm được nơi chốn tốt, hôn sự của chúng nữ thật rất thần kì, ước chừng sẽ lưu truyền ở Cẩm Tú thành trong suốt mười năm!!

Mãi cho đến nhiều năm sau, người đời vẫn là vui thích nói ....

Nghe đến Mạc gia Cẩm Tú thành sao? Biết chuyện xưa của bốn vị tiểu thư sao?

Bốn đoạn hôn sự này, chắc chắn vẫn sẽ được lưu truyền thôi!

LINK Truyện:

Sủng Tì Của Thiếu Gia

<http://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sung-ti-cua-thieu-gia-3097858.html>

LINK Chương này:

Chương 10

<http://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sung-ti-cua-thieu-gia-3097858/chuong-10.html>